

Gödi KOLPING Híradó

A gödi evangélikus, katolikus és református egyházközségek,
a Kolping család, valamint a Búzaszem Iskola lapja • 2008. IV. évf., 1 szám

Új plébános Gödön: bemutatkozik Marton Zsolt atya

Budapesten születtem, 1966-ban. Gyermekkoro-
mat Maglódon töltöttem,
ahol szüleim és nagyszüle-
im éltek. Boldog gyermek-
éveim voltak. Édesanyám
nyugdíjas ápolónő, egy-
házi szociális otthonban
dolgozik. Édesapám négy
éve meghalt. Egy öcsém
van, nálam tizenöt évvel
fiatalabb. A különbség
ellenére nagyon szeretjük
egymást. Testvérem házas,
egy gyermeke van. Általá-
nos iskolám befejezéséig
Maglódon éltem, majd a
kecskeméti Piarista Gim-

názium és Kollégiumba kerültem, ami meghatározó élmény
lett számomra. A gimnáziumi évek alatt rajzolódott ki papi
hivatásom, de az érettségi után még nem mentem szeminá-
riumba. Édesapám tanácsára, aki azt mondta nekem, hogy
ahhoz, hogy jó pap legyek, előbb meg kell ismerem az embe-
rek életét, mindennapjait, egy évet a szülőfalumban, annak
általános iskolájában dolgoztam, mint képesítés nélküli neve-
lő, majd a szomszédos Ecserre mentem át. Az ecseri Általános
Iskolában hét évet töltöttem: voltam napközis nevelő, majd
tanítottam történelmet, hittant, testnevelést, technikát és
rajzot. Ezalatt elvégeztem a Zsámbéki Tanítóképző Főisko-
lát. 1988-ban szereztem diplomát, ezután elvitték katonának

Aszódra. 1992-ben ugyan elköszöntem az ecseri iskolától, de
meghatározó, szép évek voltak ezek számomra. Úgy érzem,
azóta is megmaradtam pedagógusnak. Az iskola, a gyerekek –
akiket nagyon szeretek – eddigi életemben végigkísértek.

(Folytatás a 3. oldalon)

A Búzaszem Általános Iskola hírei

Új tanév – új iskolai élmények

A nyári fenntartóváltás sok töprengést, imát és egyezte-
tést, rengeteg adminisztrációs és szellemi munkát jelentett,
de szeptember 1-jére eredményesen lezajlott.

A 2008/2009-es tanévet már 73 gyermekkel kezdte meg a
Géza Fejedeleme Református Általános Iskola, Óvoda és Böl-

(Folytatás a 2. oldalon)

A tartalomról:

- Marton Zsolt atya az új plébános 1
- Hírek a Búzaszem Iskola életéből 2
- Dr. Guóth Emil: Korszellem és szakralitás ... 4
- Szolgálattevők: Mózer János kántor 4
- Szotyori Nagy Gábor: Istenfia
Embergyerek - Emberfia Istengyerek 5
- Kovács László: A Magyar Kolping Szövetség
közgyűlése – elnöki beszámoló 6
- Hírek: Evangélikus gyülekezeti nap; Ifjúsági
találkozó: középpontban a megbocsátás;
85 éves a Felsőgödi Munkás Dalkör 7
- Programok 7-8
- Ócsán járt a Gaude kórus. 8

*Olvasóinknak kegyelmekben gazdag,
áldott karácsonyi ünnepeket kíván a Gödi
Kolping Híradó szerkesztősége!*

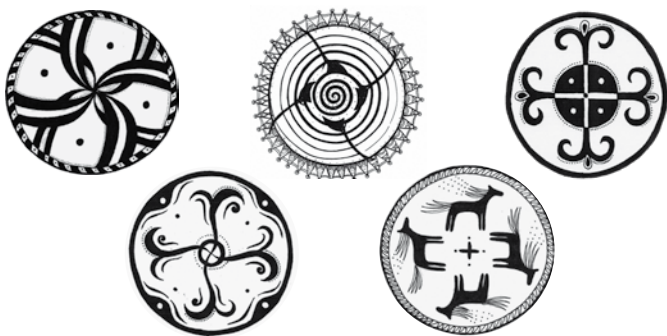
A Búzaszem Általános Iskola hírei

(Folytatás az 1. oldalról)

csőde Gödi Tagintézményeként tovább működő Búzaszem Általános Iskola. A nyári felújítások és költözések után három helyen indult el az oktatás: az Eke osztály (a negyedikesek) a katolikus közösségi házba, a Barázda osztály (a harmadikosok) a református közösségi házba költözött, míg a Napsugár osztály (az elsősök), a Magocska osztály (a másodikosok) és a Paripa osztály (az ötödikesek) a Walch-épület családok által felújított három hátsó termét lakta be.

Tibor atya elköltözött; a katolikus hittant ősszel Zsolt atya és Tökés Anna, a reformátust Loránt Gáborné, Anikó és Borbás Helga tanítják. Elindult a felső tagozat; az ötödik osztályos szaktárgyaknál kiváló szaktanárokat üdvözölhettek a gyerekek, a szülők.

A tanulás és játék mellett sakk-, újságírás-, disputaszakkör és varázműhely színesíti a délutánt. A kiválóra minősített művészeti iskolában továbbra is minden gyermek néptáncol, szolfézt tanul és egyéni hangszeres képzésben vesz részt.

Az őszi közösségi programjairól

A gyerekek nevelése és tanítása mellett az új tanévben is számos közösségi esemény gazdagítja a családok életét.

Idén az ökumenikus szellemiség immár a havi iskolai templomi ünnepekben is megmutatkozik: váltakozva katolikus Szentmisére és református Istentiszteletre várják az atyák a családokat. Október 3-4-én kétnapos közösségépítő Lelkigyakorlaton vettek részt iskolánk tanárai. Október 10-én a gyerekek számára zajlott Lelkigyakorlat Marton Zsolt és kollégái segítségével. November 8-án a szülők Lelki Napja segített a résztvevőknek hitük elmélyítésében.

Tibor atya a gyermekek gyűrűjében

Búzaszemes kezek

A járdaépítés és a Szakáts-kertben megkezdődött épület-beruházás mellett más testmozgásra is nyitottak a családok. Október utolsó hetvégén Tibor atyánál jártunk Ócsán. November 23-án immár ötödik alkalommal rendeztük meg a Búzaszem Labdarúgó Vándorkupát, s másodszorra a Búzaszem Futóversenyt. A rendezvényen kilencvenen voltak; s töltöttek el egy felejthetetlen napot sportolással. Mozgásról, de másminen okból és jelleggel szolt november 29-ének estéje is: Andrásnapi bálunkon süteményverseny és disznótoros szolgált a terebélyesedést, miközben Szabó Adrienn és családja húzta a talpalávalót. A bál utolsó mozzanataként aztán elnémult a zene, gyertyát gyújtottunk, s csendes énekléssel léptünk át az Adventbe.

A Várakozás idején gyerekek, szülők, pedagógusok minden reggel együtt énekelnek. Kedden és csütörtökön Rorate is megelőzi e közösségi eseményt. Az Advent az iskolában december 20-án délután, a Karácsonyváró Szentmisével ér véget.

Készülődik a következő első osztály

Január 10-én – immár hagyományosan – az alsógödi közösségi házban indulnak a leendő elsősöket iskolánkba szólító Hívogatók. A két-hetente, szombat délelőttönként 10.00-kor kezdődő, kézműveskedéssel, játékkal és néptáncal teli együttléteken a családok egymással, a leendő osztálytanítóval és az iskolával ismerkedhetnek.

Új elsőseink délelőtti tanítója Bárdosy Gyöngyvér lesz, aki a jövő évre gondolván így vall magáról, hivatásáról:

„A tanítás számomra a nevelés igen fontos része. A nevelést pedig leginkább egy kertész munkájához tudom hasonlítani. Ránk bízhatnak ugyanis egy csoportnyi palántát, akiket segítenünk kell a fejlődésben, növekedésben. Ahogy a kertész sem

(Folytatás a következő oldalon)

(Folytatás az előző oldalról)

tud növekedni a növények helyett, úgy a tanítók feladata is inkább az ehhez szükséges feltételek megteremtése.

Ahogy a növényeknek, a gyerekeknek is szükségük van földre, amibe gyökereikkel megkapaszkodhatnak, hogy szilárdan, biztonságban álljanak. Ez a föld számukra elsősorban a családjuk, hogy aztán innen elágazva belegyökerezzenek más közösségekbe is. Ilyen nagyon fontos közösség az osztályuk, az iskola, amibe milliónyi hajszálygöckér kapcsolja be őket. A tanító egyik fontos feladata ennek a segítése.

Az éltető víz a mi esetünkben az a sok tudás, amire nyitott, szomjas egy kisiskolás. Ezt próbáljuk gonddal válogatva, nekik megfelelő mennyiségben adagolni, vigyázva arra, hogy se túl sok, se túl kevés ne legyen, csak pont amennyire szükségük van.

A meleg napfény a szeretet, ami körülveszi őket; otthon, a családban és az iskolában. Ez alapvető szükséglet, nélküle minden más hiábavaló. Egy tanítónak komolyan dolgoznia kell azért, hogy minden gyerekkel szeretetkapcsolata legyen, ezzel példát mutatva és segítve őket másokkal való kapcsolataikban is.

Ami pedig a legnehezebb, de talán épp ezért a legszebb is, segíteni felfedezni, megtalálni kinek-kinek a saját útját, amin járva beteljesítheti a Teremtő vele kapcsolatos szándékát. Ahogy az almafa arra hivatott, hogy almát teremjen, a virág, hogy illatozzon, a csalán, hogy gyógyítson. Ha a tulipántól azt várnánk, hogy szilvát teremjen, senki se lenne vele elégedett. Ha viszont megtaláljuk az ő feladatát (talán, hogy gyönyörködhessünk szépségében), ő is és mi is boldogok leszünk.

Ez az útkeresés, megismerés a szülők és a tanítók közös feladata, amit fokozatosan át kell adnunk annak, akit illet: magának a gyerekeknek. Hogy aztán egyre jobban megismerve önmagát, elindulhasson a neki szánt úton az igazi Boldogság felé.

Úgy érzem, engem erre hívott az Úr, ezért én is igyekszem nevelődni, fejlődni hivatásomban."

Építkezés a Szakáts-kertben: a civil összefogás öröme

- Megint nagyot álmodunk – mosolyog Kovács Gyula építész-mérnök, a Szakáts-kerti iskolaépítés műszaki vezetője, miközben tanácsokat ad a munkásoknak.

Gyula bácsi a református templom építésénél is segített – az a nagy álom is megvalósult.

Ahogy a templomok épülnek

A gödi egyházi iskola is úgy épül, ahogy egy templom: hittel, szeretettel, imával, közösségi összefogással. Ökumenikus összefogással is. A földhasználati jog tulajdonosa a Magyar Kolping Szövetség, ő az építető. Az építkezésben pedig református és katolikus szervezetek fogtak össze. Közös alapítású cégük, a Búzaszem Iskola Nonprofit Kft. vezényli le az építkezést, miközben a forrásteremtésért a Búzaszem Alapítvány felelős.

Értéktéremtő tanulás

- Az én dolgom a mindennapok szervezése. Az, hogy összehangoljam a sok helyről érkező anyagot, adományt, önkéntes munkát és a szakmunkások tudását, energiáit – sorolja Mokos Béla, aki önkéntesként az iskolaépítés projektvezetője.

A piarista szakiskolások például gyakorlóhelyként használják az építkezést. Tanulnak, miközben értéket teremtenek. Amikor ott járunk, épp az alap felső részét, a talpgerendákat zsaluzzák. Az alaphoz már ott van a beton.

Önkéntes munka és pénz

Mindez persze, az adományok és önkéntes munka ellenére is, pénzbe kerül. A forrásteremtésért Horváth Szilárd, a Búzaszem Alapítvány kuratóriumi tagja felel.

- 90 millió forint készpénzre van szükségünk az első szakasz befejezéséig. – mondja. – Ebből 75 millió forintnak látjuk a forrását, bár még sok munka kell ahhoz, hogy a pénz valóban be is érkezzon.

Szülők, ha összefognak

Az építkezést a Projektirányító Testület irányítja. Mindenki meghatározott feladatkör szerint végzi munkáját. Az iskolában tucatnyi szülő rendszeresen foglalkozik az építkezés ügyeivel. Két ügyvéd édesapa például a szerződéseket gondozza, a könyvelő szülők a pénzügyi rendre ügyelnek. Egy liftszerelő vállalkozó édesapa pedig majdnem a liftet szereli be ingyen az épületbe. És még hoszszan sorolhatnánk...

Az iskolaépítő közösség szeretné, ha 2009-ben beköltözhetnének az épületbe. Nagy ünnep lenne ez, hiszen egy helyen lehetne végre a most három helyszínen szétszórt iskola.

(A közösségi iskolaépítésre az MTV Fogadóóra stábjában is felfigyelt, s vitte a gödi iskolaépítés jó hírét szerte az országra. A riport a www.buzaszem.hu oldalon a sajtó/televízió címszó alatt megtekinthető. A szerk.)

Adományozás

Bármilyen adományozással kapcsolatos kérdésével keresse Horváth Szilárdot a 30/9219260 telefonszámon vagy a buzaszem@buzaszem.hu villámposta-címen.

Az adományozással kapcsolatos minden tudnivaló, tájékoztató, az adózással kapcsolatos részletes szabályok megtalálhatóak a www.buzaszem.hu honlapon.

Idézetek a Szakáts-kerti alapkőletételen elhangzott beszédekből

„A Magyar Kolping Szövetség olyan örökséget kapott a gödi iskola ügyével, amelyet meg kívántunk őrizni. Kinyilvánítottuk, hogy az iskolát a nekünk tartós használatba adott telken meg akarjuk építeni, hogy a vallásos nevelést támogatjuk, és örülünk, hogy ezáltal megmarad az iskola szellemisége is. Iskolaépítő felelősségét a MKSZ a Búzaszemen keresztül a jövőben is vállalja.” Kovács László, a Magyar Kolping Szövetség elnöke

„Miért adta oda a város ezt a területet a Búzaszem Iskolának? Azt gondoltuk, hogy a Búzaszem Iskolával visszakerülne a fiatalság a területre, másrészt a terület is megóvódik a jövő számára... a terület úgy döntött, hogy a Kolping Szövetség fennhatósága alatt a Búzaszem Iskola kapja meg a területet... Reméljük, hogy a két nagy és nagyon jó iskolánk mellett lesz egy kisebb, de egyedi nevelést nyújtó iskola.” Markó József, Göd város polgármestere

„A sok közös munka, a vállalt - vállaltak vetve küzdés az iskolánkért négy év alatt olyan közösséget alkotott, amelyben örömmel élni és tanulni. A jövő búzaszemmes osztályainak pedig azt üzenem, amit az alapkőbe kerülő osztályfőnyképünkre is ráírtam: Szeressétek a Búzaszem Iskolát, mert ilyen nincs több a Föld kerekén!” Erdélyi Boróka, a Búzaszem Iskola 5. osztályos tanulója.

Búzaszem Iskola

Korszellem és szakralitás

E néhány gondolat lejegyzője több mint húsz éve tanít középiskolában történelmet, és főiskolai docensként pedig főtárgya a magyar parlamentarizmus történeti kialakulásának tanulmányozása, és a közép-kelet-európai létből fakadó lehetőségek és korlátok bemutatása volt. Néha cselekvő résztvevőként, néha csak kívülállóként figyeli a közélet különféle történéseit. Az eddigi életútja aspektusából értékelve az elmúlt évtizedek közéleti megnyilvánulásait tapasztalatai elkésztették. Mintha a magyarság egyre inkább elveszítené tájékozódási pontjait, a körülötte lévő világ történéseit képtelen értelmezni, így természetes, hogy a valós alternatívákat nem érzékeli, azok meg sem jelennek reális lehetőségként számára. Közösségi (nemzeti) világos célok és reális jövőkép nélkül az egyéni mindennapi cselekvés morális tartalma könnyen elvész.

Az elmúlt évtizedek alatt folyamatosan gyengülő hagyományaink egyre távolabbra sodortak valós történelmi múltunktól üzeneteinek megértésétől. Az egyéni és közösségi identitás kialakulásának és létezésének gyökere a hagyományok megszentelt világából ered, amelynek elvesztése a személyes identitás megrendüléséhez vezet. Ha a történelmi múltunk élő kapcsolai erejüket veszítik (formális aktusokká zsugorodnak), akkor, mint kiváló kortárs történészünk Gyáni Gábor írta: a közösségi létformába ágyazott emlékezet meggyengül, és az emlékezés is már csak az egyéni tudatba fészkelve be magát, annak feladatává teszi saját maga identitásának fenntartását, ápolását. A jelen tagadására épített, sajátunknak nem érzett, át nem élt közösségi alkalmak (formális ünnepek, rítusok), amelyekből bőven volt részünk az elmúlt ötven évben, nem alakíthatják ki egy nemzeti közösség idő és térbeli összetartozásának érzését, hiába folytonosan ismétlődők és visszatérők. Egy pártideológia kizárólagosságára, vagy a pénz egydimenziós mindenhatóságára építő „Isten nélküli theokratikus” rendszer az ünnepi rítusokat pont attól a lényegi összetevőjétől fosztotta meg, amelytől egy kivételes alkalom valóban rendhagyó, azaz magasztos, fennkölt, emelkedett, egyszóval szakrális. Ez a szakralitás minden ismert emberi kultúra nélkülözhetetlen öseleme, és évezredekken keresztüli meghatározó, megtartó része. Igazi autentikus kultúra nem is létezhet nélküle. Az egyik legkorábbi kultusz a halottkultusz, amelyet több kultúraantropológus az emlékezési kultúra legeredetibb megnyilvánulásának, a „kulturális emlékezés ősfarmájá”-nak

nevezett. A keresztény civilizáció egyházi évének ünnepei esetében éppen úgy, mint a később kialakult államiakéban fontos szerepe volt a szakralitás megerősítő, valódi legitimitást nyújtó jelenlétének (templom, szertartás, kultikus helyek, emlékművek, temetők látogatása stb.). A megemlékezésekben mindig jelen voltak a hit és/vagy a hazafiság mártírjai, hősei, szentjei. A személyek és események tiszteletet és alázat parancsoló közös felidézése mellett szinte minden ünnep elmaradhatatlan, fontos része volt egy eszmény/eszme iránti tisztelet kifejezése, annak ünneplése. Így kapcsolódhatott össze több jeles alkalom esetében (pl. október 6.) az emlékező gyász és a hazáért való áldozatvállalás nemes eszménye.

Am az emberközpontú humanista gondolkodás bizonyos elemeiből ideológiát kovácsoló (érdekkötöttségbe vont, érdekek hálójával átszőtt) felvilágosodás megalkotta saját Isten és emberképét, azaz saját szekularizált vallását. Ennek meghatározó elemeit látjuk a deizmusban, a racionalizmusban, a szakralizált szerződéselméletekben és jogfilozófiában, az utópisztikus társadalmi jövőképben, az új emberideálban. A XVIII. századtól megerősödő új szellemi irányzat világi hatalmi támogatást kapva olyan erős fundamentumként szilárdult meg, amelyre aztán ráépülhetett a liberalizmus, a marxizmus, manapság pedig a neoliberalizmus minden „harcos”, a fejlődés fogalmát csonkán (félre)értelmező, a létezés teljességét szem elől tévesztő ideológiája. Szemléletesen fejezte ki magát korunk egyik filozófusa, mikor a felvilágosodás századát az elsővilágos századként jelölte meg. Hasonlata szerint az európai ember felett beborult az ég, és ahogy ilyen esetben az égitestek igazodási pontként szolgáló fényét egyre kevésbé képes érzékelni, úgy veszítette el fokozatosan az istenhit világosságának érzékelését is, amely az élet számára nem csak a létezés és a növekedést biztosítja, hanem a megismerhetőséget, az igaz ismeret megszerzésének lehetőségét is. Ézsaiás és Dániel gondolatai egyre inkább kezdték érvényüket veszíteni az ily módon formálódó civilizációs közegben: „Fölötted ott ragyog az Úr, dicsősége meglátszik rajtad.” (Ézs 60,2), és „Nem a magunk igaz tetteiben, hanem a te nagy irgalmadban bízva visszük eléd könyörgéseinket.” (Dán 9,18).

Következő számunkban folytatjuk.

Dr. Guóth Emil

(Az írás megjelent: **Harangbongás** (Protestáns tollforgatók antológiája). Budapest, 2008)

Szolgálattevők – Mózer János kántor

Kaposváron születtem 1982. július 02-án. Mélyen valóságos családban nőttem fel. Van egy testvérem, ő most negyedéves a Pannonhalmi Bencés Gimnáziumban.

2001-ben érettségiztem a kaposvári Nagyboldogasszony Római Katolikus Gimnáziumban, 2007-ben szereztem meg a váci Apór Vilmos Katolikus Főiskolán a kántor-egyház-karnagy diplomámat.

1993 óta tanultam zongorázni, amit zeneiskola keretein belül 2002-ig folytattam. 1994-1998-ig jártam a kaposvári Kántorképzőre, ahonnan okleveles kántorként kerültem ki.

1997-től 1999-ig a kaposvári Szent Margit-Szent József Plébánia kántora, 1999-2002-ig a kaposvári Nagyboldogasszony Székesegyház segédkántora voltam. Tagja voltam a templomi énekkarnak, az iskolai énekkarnak, utóbbival rendszeresen léptünk fel egy-egy világi ünnepségen, de külföldön is szerepeltünk.

Főiskolai tanulmányaim befejeztével, Dr. Beer Miklós püspök úr segítségét kérve jutottam el Ország Tibor atyához, aki kedvesen és barátságosan fogadott. 2007 áprilisától Alsógödön kántori szolgálatot teljesítek.

Szabadidőmben zenét hallgatok, olvasok és kerékpározom. Megszerettem a gödi híveket, akik barátságosak és közvetlenek.

Mózer János

Istenfia Embergyermek – Emberfia Istengyermek

Lectio: Mt 1: 18-25

Textus: Galata 4:4-7

Bev.: A világ és az emberiség életének nagy fordulata az első karácsony ünnepe, szolgaságba való felvétel isteni végtelen lehetőségéről tudósít ez az ünnep. Isten határt szab a történelemnek és fia által belép a történelembe. Az eddigi idő véget ért és valami alapvetően új kezdődik el. Isten határt szab az időnek. Az idő teljessége csak általa jöhet el, erre a világ és az ember soha fel nem készülhet. Isten teljesen új helyzetet teremtett, amely alapjaiban változtat meg az emberi létezés feltételeit. Hogyan?

1. Azáltal, hogy elküldte Fiát és az események középpontjába helyezte. Ő emberként jött a világba, mégpedig úgy, mint bárki más: asszonytól születve. De még ennél is többet tesz: Beilleszkedett az emberek helyzetébe, azaz a törvény szolgaságába. Mindezt nem azért tette, hogy kiemelkedhessék ebből a mélységből, hanem azért, hogy mi szabaddá és Isten fiaivá lehessünk, legyünk. Isten a szolgákat teszi gyermekeivé, mintegy felvásárolja az egész nagy rabszolgapiac kínálatát, hogy mindenkit örökbe fogadjon, s ezért saját Fiával fizet, őt téve szolgává helyetünk.

2. Ezért elküldte Fiát - aki vállalta ezt a küldetést. Karácsonykor, amikor a Kisjézust köszöntjük, tovább kell hát néznünk és meg kell látnunk az érettünk vállalt emberlét nyomorúságát, hajléktalanságát, eszköztelenségét - az értünk induló megváltói létet kell megértenünk. Mert az egyszerű szó - elküldte - mély tartalmat hordoz, beszélgetést Atya és Fiú között, a feladat vállalását a Fiú által, ahogy ezt a Zsidókhoz írott levél elmondja: „Áldozatot és ajándékot nem akartál, de testet alkottál nekem, égő- és bűnért való áldozatot

nem kedveltél. Akkor ezt mondom: Imé itt vagyok, amint a könyvtekercsekben meg van írva rólam, hogy teljesítsem akaratodat Istenem.” Igen, Istenfia embergyermek lett, hogy te emberfia lehess Isten gyermekévé. Ez a nagy üzenet, ez a karácsony igazi ajándéka, erről tettek tanúbizonyságot az angyalok, s tesz ma is a Lélek.

3, De ajándékba kapott örökbefogadásunknak, nem csak jogi jelentése van, hanem Isten megtölti azt étellel is. Gondoskodik, hogy nem csak az Ő fiainak hívjanak bennünket, hanem fiaiként gondolkodjunk és érezzünk is. Az apostol még a rabszolgapiacnál is merészebb képet használ ezt szemléltetendő: Isten azért, hogy minket valódi fiává tegyen, mint egy Fia szívét ülteti belénk. Ezt Fiának lelkével kívánja elérni, akit Isten kiáraszt, elküld, kiszolgáltat nekünk, akárcsak a Fiút. Ezért aztán, mivel Fia lelke él bennünk, Istenben Atyánknak látjuk és Atyaként szólítjuk is meg, mint tette és tanította Jézus Krisztus is. Így tehát a mi ajkunkon Abba, szinte a lélek őshangja, ahogy ezt egy nagy teológus megfogalmazta (Ebeling), így kapcsolódhatunk be immár a Szentháromság Isten életébe, mely örök el nem múló teljesség és szeretet.

Bef: A hetedik vers teszi ezt egészen személyessé: Te vagy az, akiről szól ez az egész. Te nem vagy többé rabszolga soha már, te vagy az Isten gyermeke, te vagy az örökös. Felfogod-e, befogadod-e már Isten karácsonyi ajándékát? Mert ezen most az örökélet forog kockán. Mert csak elfogadni, befogadni lehet, megszerezni nem, mert ennek az egész dolognak Isten a szerzője, Jézus a végrehajtója és a Lélek a kijelentője. Fogadd el, fogadd be hát szívedbe, életedbe Jézust! Amen!

Szotyori Nagy Gábor

Új plébános Gödön...

(Folytatás az 1. oldalról)

A teológiát, mint hittanár jelölt, világi hallgató, Veszprém-ben kezdtem, majd papnövendékként Győrben és Bu-

dapesten tanultam. Élményt jelentett számomra kispapnak lenni. 1998-ban végeztem a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudományi Karán, és ekkor szenteltek pappá a váci székesegyházban.

Papi szolgálatomat püspöki titkárként kezdtem, majd voltam egy évig káplán Nagykátán, plébános Dányban és öt évig a budapesti Központi Papnevelő Intézet prefektusa (tanulmányi és fegyelmi előjárója). Minden szolgálati helyemet szerettem, de meghatározó volt első plébánosi küldetésem Dányban és a budapesti Központi Szeminárium, ahol nemcsak kispapként voltam boldog, de szerettem a papnevelői munkát is.

A szemináriumi szolgálat letelte után, most újból örömmel vagyok az egyházmegyében. Kétezer nyolc, szeptember 1-től kerültem Gödre, ahol hatalmas szeretettel fogadtak mindkét plébánián.

Első lelkipásztori tervem, hogy mindenekelőtt szeretném megismerni a gödieket, és szeretni akarom őket felekezetre, nemre, életkorra való tekintet nélkül. Továbbá mindkét katolikus közösségnek szeretnék jó lelkipásztora lenni. Szeretném, ha a két egyházközségben működő kisebb csoportok (énekkarok, hittancsoportok) igazi közösségekké formálódnának és harmonikus egységet alkotnának a nagyobb közösségen belül.

Marton Zsolt

Beer Miklós püspök atyát Marton Zsolt üdvözli

Elnöki beszámoló a Magyar Kolping Szövetség november 29-i országos közgyűléséről

Tisztelt Egybegyűltek! Kedves Barátaim!

Hosszú és nehéz út vezetett odáig, amíg a Kolping-Koszisz (Kolping Oktatási és Szociális Intézményfenntartó Szervezet) alapszerződést megkötöttük. Ezért alapvető jelentőséggel bír, hogy a múltat a KOSZISSZAL békés és megnyugtató módon lezárjuk. Békésen, mert az intézmények jövőbeni fennállását illetően a KOSZISZ számára elengedhetetlen a velünk való jó kapcsolat. Elnökként nem tolerálom egyetlen ember megosztó viselkedését sem. E téren úgy hiszem, teljesen összhangban vagyok Juhász Imre atyával, a KOSZISZ igazgatójával. A békés megoldás azért is elengedhetetlen, mert ha a külvilág felé – legyen az a Magyar Állam, vagy a Magyar Katolikus Egyház – nem vagyunk képesek egységes álláspontot képviselni, akkor a KOLPING ügye – legyen az KOSZISZ vagy MKSZ – veszett ügy. ...

A nemzetközi Kolping Szövetség 15 éven keresztül fejlesztette és építette ki azt a mai KOSZISZ által fenntartott intézmény hálózatot, amelyet azért segített ekkora anyagi erővel, hogy azok garantálják a Szövetség hosszú távú létét és működését. A megállapodásnak tehát – és idézem Hubert Tintelott nemzetközi főtítkár úr szavait: „A megállapodásnak hosszú távon kell szavatolnia a Magyar Kolping Szövetség létét és munkáját.” ...

Mint azt mindannyian tudjátok, ez év tavaszán Alsópáhokon rendeztünk stratégiai konferenciát amellyről a napirend során Szabó Istvánt kértem fel, hogy számoljon be. Ha a megbeszélés egyetlen eredményeként csak azt a visszatérő véleményt említtem meg, hogy „végre újra Kolpingosnak érezhettük magunkat (!)”, akkor úgy hiszem már megérte a fáradságot.

Az alsópáhoki megbeszélés azonban – mint azt már hallhattátok – nem fejeződött be. A szervezőket felkértem, hogy készítsék elő a konferencia körzeti szintű, II. lépcsőjét, amelyek során régióként konkrét tennivalók kerülnek majd meghatározásra.

Meg kell teremtenünk a Magyar Kolping Szövetség anyagi stabilitását és biztonságát is. Az új könyvelő iroda teljesen átlátható működést kell, garantáljon a közgyűlés, az egyház, és az állami hatóságok előtt egyaránt. Az anyagi stabilitás feltétele a pályázás is, már most több millió forint értékű pályázatot nyújtottunk be, és nyertünk meg különböző szövetségi programokra.

Az alsópáhoki stratégiai konferencia előkészítésének tapasztalata az is, hogy újra kell tárgyalnunk viszonyunkat Alsópáhokkal. A tárgyalások során tekintettel kell lennünk arra, hogy az arany tojást tojó tyúkot nem lehet levágni és arra is, hogy Alsópáhokot Augsburg azzal a céllal hozta létre, hogy az többek között előmozdítsa az MKSZ anyagi biztonságát.

A megújult mozgalmi jövő felé tett első lépés az alsópáhoki stratégiai konferencián előkészített nyilatkozat. A tervzet pontjait az eltelt hónapokban minden kolping család rangsorolhatta. A mai napirend során indítványozom, hogy az egybegyűltek határozati javaslatként fogadják el ezt a nyilatkozatot. Az Alsópáhoki Nyilatkozat így publikálható, a jövőbeli munka alapját képző, demokratikus, szövetségi alapdokumentummá válik.

A mozgalom megújítása szempontjából elengedhetetlennek tartom a generációs váltást is. Ahogy a nyilatkozat fogalmaz: „Akkor vagyunk sikeresek, ha megvalósul valamennyi generáció jelenléte, az aktív tagok sikerélménye, a bajba jutottak segítése és az új tagok integrálása. Akkor vagyunk sikeresek, ha megnyerjük az ifjúság bizalmát, számukra vonzó programokkal tudunk ifjúsági csoportokat létrehozni. Sikerünk záloga, hogy jól szervezett lépésekkel olyan fiatal vezetőket készítsünk fel, akik életükkel, munkájukkal példaképek lehetnek társaik előtt.”

Végül engedjétek meg egy záró gondolatot, saját magamról is. Már többször kifejtettem, hogy addig leszek a Magyar Kolping Szövetség elnöke, amíg a szövetségnek erre szüksége van. Ha kell, átadom a helyemet. Ezért azt sem gondolom, hogy ebben a megszorult, elmúlt másfél évben az MKSZ elnökének a reprezentáció vagy a jótéti látogatások sora lett volna a feladata. Ellenkezőleg. Hiszem, hogy jelenlegi feladatom a hajó mentése, a rakomány megőrzése és a jövő alapjainak megteremtése. Ha ezt megtettem, minden tőlem várható elvégeztem. Tető alá hoztam a Kolping - Koszisz alapszerződést, megnyertük a pert az államkincstár ellen. Stratégiai konferenciával kezdetét vette a lelkeségi megújulás a szövetségben. Legvégül pedig hosszú évek óta nem látott demokráciát vezettem be az országos vezetőségben, amely természetesen megnövelte az OV tagok felelősségét.

Büszke vagyok rá, hogy elnökségem alatt egyetlen olyan döntés nem született az MKSZ-ben, amelyet az OV utólag kellett volna, hogy jóváhagyjon. Lehet, hogy erről többet kellett volna beszélnem az elmúlt időben, de a munka lefoglalt.

Ennek fényében kérem, hogy elnöki beszámolómat elfogadni szíveskedjétek.

Köszönöm figyelmeteket! Isten áldja a tisztas ipart !

Kovács László a MKSZ világi elnöke

**Kovács Lászlót a Búzaszem Iskola
alapkőletételénél láthatták a gödiék**

Gyülekezeti nap a Dunakeszi-Göd-Szödligeti Evangélikus Gyülekezetben

Szeptember utolsó szombatján Dunakeszin, a templomban és a parókia udvarán került sor gyülekezetünk első gyülekezeti napjára. Örömteli volt látni, hogy milyen szép számban gyűltek össze a testvérek Dunakesziről, Gödről és Szödligetről, és hogy rajtunk, evangélikusokon kívül más felekezetekből is sokan meghallották a gyülekezeti napra szóló hívogatást.

A reggeli áhítatot követően fényképvetítéssel idéztük fel az elmúlt évek emlékezetes gyülekezeti kirándulásait, a nyári táborokat és egyéb programokat. Eközben a gyerekek az alagsori gyülekezeti teremben kézműves-foglalkozáson vehettek részt. Ezután Tóth Gábor gödi presbiter testvérünk bábelőadására került sor az udvaron, ami mindenki számára feledhetetlen élményt jelentett. Azt hiszem, nem az én családom az egyetlen, ahol azóta Prücsök Miska és a „lubic-lubickoló” harcsa szinte már családtagnak számít. Szegedi Zsuzsi néni jóvoltából a már kora délelőtti óta rotyogó remek gulyásleves volt az ebéd, amelyet válogatott finom sütemények tettek igazi lucullusi lakomává. Az ebéd utáni kávézást és beszélgetést követően vette kezdetét a gyülekezeti teremben a „Fele sem igaz” vetélkedő, ahol a Biblia éve jegyében az ó- és újszövetséggel, valamint bibliai földrajzzal kapcsolatos kérdésekben mérte össze tudását a három csapat. A „hivatalos” program, záró áhítattal fejeződött be, de sokan még ezután is ott maradtak beszélgetésre, testvéri együttlétre.

Azt gondolom, valamennyien, akik ott voltunk, maradandó élményként őrizzük meg ennek a napnak az emlékét. Hálásak lehetünk, hogy Urunk ilyen módon, az istentiszteleti alkalmon túl is építi gyülekezetünk közösségét, és lehetőséget adott arra, hogy gyülekezetünk tagjai jobban megismerjék egymást. Reméljük, hogy ennek a hagyományteremtő, szép együttlétnek a továbbiakban mindenképpen lesz folytatása.

Ittész Máté

85 éves dalkört köszöntöttek

Fennállásának 85. évfordulója alkalmából kórustalálkozóval egybekötött jubileumi hangversenyt rendezett a Felsőgödi Munkás Dalkör. November 15-én a felsőgödi Jézus Szíve templomban dr. Bognár László alpolgármester nyitotta meg ünnepi köszöntőjével az estet. A városunkban nyolc éve Utassy Ferenc vezetésével működő vegyeskar, a Gaude kórus műsorát hallgathatta meg a közönség elsőként, amelyet Homoki Gábor ifjú hegedűművész játéka követett. A huszonnégy tagú Nagymarosi Férfikórust Juhász Orsolya, a felsőgödi Szent Imre Kamarakórust Tóth-Cseri Marica karnagy vezette. Az ünnepeket, a 85 éves Munkás Dalkört és Surán Sándort, kórusvezetőjüket már a bevonulásnál vastaps fogadta. Az élmény gazdag hangverseny megkoronázásaként az összkar Kodály: A Magyarokhoz című művét énekelte.

V. Pálfi Kinga

Ifjúsági találkozó a Községi Házban

Szent Cecília ünnepén került megrendezésre az Észak-dunamenti Ifjúsági Találkozó az alsógödi Szt. István egyház-község közösségi házában, melynek témája a megbocsátás volt. A nagy hideg ellenére, közel 60 katolikus fiatal érkezett Gödre a régió több településéről.

A köszöntés után a szentmise, majd az ebéd következett. Utána jött a nap fénypontja, Baracska Attila előadása a megbocsátásról.

„Azért kell megbocsátanunk másoknak, hogy haragunk ne változzon gyűlöletté, hanem helyét a szeretet váltsa fel.” Az előadás gondolatait kiscsoportokban beszéltek meg.

A lelki felüdülést a testi felfrissülés követte, vagyis a közös játék. A napot a zenés szentségimádás zárta, mely végén a helyiek apró ajándékokkal búcsúztatták el az egybegyűlteket, akik lelkiileg feltöltődve térhettek haza.

Vida Szabó Emese

Karácsonyi katolikus programok:

- december 18. csütörtök, 18. 00: karácsonyi koncert, Németh László Általános Iskola (felsőgödi templom),
- december 20. szombat, 19. 00: karácsonyi koncert, Gaude Kórus (alsógödi templom),
- december 24. szerda: pásztorjáték 15. 00 (Alsógöd), 16. 30 (Felsőgöd),
- Szentmisék: december 25. és 26.: 8. 30 (Felsőgöd), 10. 30 (Alsógöd).

Karácsonyi református programok:

- december 21. vasárnap: Zenés áhítat – előad Kovács Szilárd orgonaművész, a Debreceni Egyetem Zeneművészeti Szakának tanára, a Liszt Ferenc orgonaverseny II. helyezette,
- december 22. hétfő: 16 órákor Alsógödön, 18 órákor Felsőgödön a gyermekek karácsonya,
- december 23. kedd: 16 órákor Alsógödön az öregek karácsonya, 18 órákor Szödligeten a gyermekek karácsonya,
- december 24. szerda: Alsógödön 16 órákor Szenteste a templomban,
- december 25-én és 26-án (csütörtök, péntek), Szödligeten 8 órákor, Felsőgödön 1/2 10 órákor, Alsógödön 1/2 12 órákor úrvacsorás karácsonyi istentisztelet,
- december 28. vasárnap: Szödligeten 8 órákor, Felsőgödön 1/2 10 órákor, Alsógödön 11 órákor istentisztelet,
- december 31. szerda: 18 órákor évzáró istentisztelet Felsőgödön,
- január 1. csütörtök: Szödligeten 8 órákor, Felsőgödön 1/2 10 órákor, Alsógödön 1/2 12 órákor úrvacsorás istentisztelet.

Belépés családotul - sport és kulturális programok 2009-ben

- január 17. szombat: A kosárlabdázás napja,
- február 21. szombat: Családi váltó- és ügyességi verseny,
- március 21. szombat: Tavaszi gyalogtúra,
- április 18. szombat: Tavaszi kerékpártúra,
- május 1. péntek: Egyházközségi majális,
- május 16. szombat: Családi csavargás – ügyességi versenyek,
- június 20-21. szombat-vasárnap: Juniális,
- július 4. szombat: Víznap.

JESU, REX ADMIRABILIS

Krisztus Király vasárnapján az ócsai katolikus templom bevonulási énekeként hangzott fel Palestrina műve a Gaude Kórus előadásában, majd a mise további részében is jórészt a gödi vegyeskar szolgált. Tette mindezt azért is, mivel a kórus ki szeretne volna fejezni köszönetét a városból nyáron távozó Ország Tibor atyának a többéves, gyümölcsöző együttműködésért a koncertek, rendezvények szervezése kapcsán. A mise végén a plébános úr szeretetteljes szavakkal mutatta be énekkarunkat új gyülekezetének, karnagyunk, Utassy Ferenc pedig valahogy így fogalmazott: „Bár mi világi kórus vagyunk, Tibor atya mindig nagy szeretettel fogadott bennünket, és minket ez a szeretet hozott ide, hogy új szolgálati helyén is ismerjék meg a hívek, milyen kincset kaptak az ő személyében.”

A felcsendülő Da pacem első hangjai körülölelték a kimondott gondolatokat. Liszt Salve Reginája a 2008-as egyházi esztendő utolsó vasárnapját búcsúztatta, Kodály Adventi éneke pedig a Várakozás misztériumát hozta elérhető közelségbe a hívek szívéhez. A közösségi házban ezalatt szorgos kezek készítették elő a teából és finom házi süteményekből álló agapét.

Az atya még egy meglepetést tartogatott a Gaude Kórus számára, ugyanis kérésére az Árpád-kori református templom gondnoka, idegenvezetője majd' egyórás vallás-, építészeti- és művészettörténeti előadásban foglalta össze a csodálatos akusztikával rendelkező XIII. századi építmény tudnivalói. E találkozás mindannyiunkat jó érzéssel töltött el, ahogy az Ige mondja:

„Hagyjad az Úrra a te útadat, és bízzál benne, majd ő teljesíti.” (Zsolt. 37,5)

Toth Barcs Ágnes

Gödi Kolping Híradó

Szerkeszti a Szerkesztő Bizottság.
A szerkesztőség vezetője: Horváth Szilárd
Felelős szerkesztő: Vasvári Ferenc
A bizottság további tagjai: Bagdi József, Bea István,
Dr. Guóth Emil és Karosi Ottó
Nyomdai előkészítés: Nagy Gábor
Nyomda: Kucsák Könyvkötészet és Nyomda Vác
Kiadó: Gödi Kolping Család Egyesület,
2131 Göd, Pesti út 73.
Szerkesztőség: 2131 Göd, Pesti út 73.
E-mail: godikolpinghirado@gmail.com
ISSN: 2.9.1/1147/2004